

medmindre en anden kommunalbestyrelse eller et regionsråd har indgået en generel aftale om anvendelse af samtlige pladser i tilbuddet, eller tilbuddet er omfattet af regionsrådets generelle driftsorienterede tilsyn, der følger af servicelovens § 5, stk. 7.

Den takst for tilsynet, som kommunalbestyrelsen eller regionsrådet fastsætter, betales af det tilbud, der er omfattet af tilsynet og som modtager tilsynsydelsen. Tilbuddets udgift til taksten for tilsynet vil komme til at indgå i den takst, som en kommune skal betale for at bruge tilbuddet. Udgiften afholdes dermed endeligt af den kommune, der visiterer til tilbuddet. Forslaget giver dermed en mere retfærdig fordeling af udgifterne til tilsyn med private tilbud, idet det med forslaget bliver de kommuner, som bruger tilbuddet, som betaler, og ikke den kommune, som tilbuddet ligger i. Det vil mindske modstand fra kommuner mod at have mange private tilbud, som bruges af andre kommuner, liggende i kommunen, hvilket vil medvirke til at opretholde et bredt spektrum af såvel offentlige som private tilbud til gavn for borgeren.

Reglerne om mellemkommunal refusion og reglerne om statsrefusion for forsorgshjem og kvindekrisecentre efter servicelovens §§ 109-110 indebærer, at kommunens udgift til taksten for tilsynet er omfattet af den refusion, en opholdskommune har ret til samt den statsrefusion der ydes ved tilbud efter §§ 109 og 110.

Forslaget til § 149, stk. 2, indebærer, at taksten skal beregnes med udgangspunkt i de gennemsnitlige omkostninger ved gennemførelsen af tilsynet i tilbuddet eller typen af tilbud. Disse omkostninger omfatter både de praktiske opgaver, der er forbundet med at varetage og gennemføre tilsynet, og de administrative opgaver, der er en del af udøvelsen af det generelle driftsorienterede tilsyn, heri andelen af central ledelse og administration.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en redaktionel konsekvens af lov om dag-, fritids- og klubtilbud til børn og unge (lov nr. 501 af 6. juli 2007), hvori bl.a. servicelovens § 38 er ophævet. Forslaget indebærer, at den overflødige henvisning i lovens § 165 til den ophævede § 38 udgår.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringen er redaktionel. Ved lov nr. 574 af 24. juni 2005 er henvisningen i retssikkerhedslovens § 9 c til servicelovens bestemmelse om plejehjem og beskyttede boliger ved en fejl angivet til § 191. Ændrin-

gen indebærer, at der henvises til den gældende bestemmelse om plejehjem og beskyttede boliger, § 192.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås, at nødvendige økonomiske oplysninger om også andre relevante husstandsmedlemmer end ægtefællen kan kræves af myndighederne efter reglerne i retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 2 og 3. En kommune kan herefter uden samtykke kræve sådanne nødvendige økonomiske oplysninger til brug for behandlingen af en enkelt sag og til brug for generel kontrol. Oplysningerne kan samkøres med og sammenstilles med data fra kommunens egne eller andre myndigheders it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, herunder med henblik på efterfølgende kontrol af den udbetalte støtte. Den myndighed, der har brug for oplysningerne, kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, og findes oplysningerne i registret, skal de indhentes herfra. Samkøring skal ske under hensyntagen til reglerne i persondataloven.

Ligesom den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 2, om myndighedernes mulighed for at hente oplysninger om ægtefælle omfatter forslaget alene økonomiske oplysninger fra andre myndigheder og fra arbejdsløshedskasser, herunder bl.a. oplysninger om størrelsen af løn og anden indkomst indberettet til indkomstregisteret, og ikke personfølsomme oplysninger.

Indhenter en kommune oplysninger om en ægtefælle eller et andet husstandsmedlem uden forudgående samtykke, skal kommunen give den pågældende meddelelse herom efter persondatalovens § 29.

Om baggrunden for forslaget og om gældende ret henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget punkt 1.2. og 2.2.

Til nr. 4 og 5

Ændringen er redaktionel.

Hjemmelen til at træffe afgørelser efter § 3, stk. 4 i lov om aktiv socialpolitik er fra den 1. september 2007 ved kongelig resolution overført til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, jf. bekendtgørelse nr. 1059 af 31. august 2007. Afgørelser efter aktivlovens § 3, stk. 4, kan derfor ikke længere træffes af Sikringsstyrelsen. Bestemmelsen om behandling af klager over Sikringsstyrelsens afgørelser er derfor overflødig. Ankestyrelsen vil dog fortsat kunne behandle afgørelser, der er truffet af Sikringsstyrelsen inden den 1. september 2007, jf. forslaget § 4, stk. 2.